

تجمع اساتید اخراجی دانشگاه فرهنگیان سراسر کشور

روز یکشنبه (۱۰ خرداد ماه) اساتید اخراجی دانشگاه فرهنگیان سراسر کشور که مدعی‌اند به صورت غیر قانونی اخراج شده‌اند، مقابل وزارت آموزش و پرورش تجمع کردند. این افراد به استتکاف و عدم تمکین وزارت آموزش و پرورش و دانشگاه فرهنگیان از اجرای نظریه حقوقی صادره از سوی معاون حقوقی رئیس جمهور و همچنین دستور معاون اول رئیس جمهور معترض هستند.

به گزارش ایلنا، معترضان از بر خورده نامناسب با اساتید اخراج شده خبر دادند و گفتند: آقایان به جای پاسخگویی بابت عدم اجرای قانون، با ادبیات بسیار نامناسب و سخیف صحبت می‌کنند.

آنها می‌گویند: تجمع ما همیشه آرام و بسیار مسالمت آمیز و در راستای رسیدن به کمترین حق قانونی خود بوده اما شاهد رفتارهای توهین آمیز و خلاف ادب هستیم و این موضوع در هفته‌های گذشته نیز در تجمع اعضای هیأت علمی تکرار شده بود.

طبق این گزارش، بیش از ۳۰۰ عضو هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان، ماه‌هاست اخراج شده‌اند و به گفته خودشان حدود ۱۰ ماه است که کلیه حقوق و مزایای‌شان قطع شده است. آنها بارها به اخراج خود اعتراض کرده‌اند و به‌رغم گرفتن تایید حقایقت اعضای هیأت علمی از سوی مراجع مختلف قانونی و تمام اسناد و مدارک مثبت به نفع اساتید، تاکنون رئیس دانشگاه فرهنگیان و وزیر آموزش و پرورش از اجرای قانون استنکاف کرده و بر تضییع حقوق اساتید پافشاری می‌کنند.

رئیس سازمان اداری و استخدامی: فقط ۱۰ درصد نیروهای شرکتی تبدیل وضعیت می‌شوند

رئیس سازمان اداری و استخدامی کشور با بیان اینکه لایحه ساماندهی نیروهای شرکتی در دولت آماده شده، گفت: محدودیت‌های قانونی از جمله تفسیر ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری مانع از آن می‌شود که بیش از ۱۰ درصد نیروهای شرکتی و قراردادی مشمول تبدیل وضعیت شوند.

به گزارش ایلنا، رفیع‌زاده گفت: موضوع ساماندهی نیروهای شرکتی در سال‌های گذشته نیز در مجلس مطرح شد اما پس از ارجاع به مجمع تشخیص مصلحت نظام به نتیجه نرسید و عملاً امکان اجرای آن فراهم نشد. با وجود این سابقه، سازمان اداری و استخدامی طی ماه‌های گذشته بررسی‌های کارشناسی لازم را انجام داده و لایحه‌ای برای ساماندهی نیروهای شرکتی تهیه کرده است. این لایحه هم‌اکنون در فرآیند بررسی دولت قرار دارد و باید در کمیسیون‌های تخصصی مورد بحث و تصمیم‌گیری قرار گیرد.

وی با بیان اینکه یکی از مهم‌ترین موانع اجرای این طرح محدودیت‌های قانونی موجود است، افزود: براساس تفسیر فعلی از ماده ۳۲ قانون مدیریت خدمات کشوری، دستگاه‌های اجرایی تنها تا سقف ۱۰ درصد از نیروی انسانی خود را می‌توانند به صورت قراردادی به کار گیرند. به همین دلیل، هرگونه طرح برای تبدیل وضعیت گسترده نیروهای شرکتی و قراردادی با چالش‌های قانونی روبه‌روست و بدون اصلاح یا تعیین تکلیف این محدودیت‌ها امکان اجرا نخواهد داشت.

رفیع‌زاده ادامه داد: در واقع لایحه ساماندهی نیروهای شرکتی آماده شده اما قانون فعلی اجازه تبدیل وضعیت بیش از ۱۰ درصد این نیروها را نمی‌دهد و به همین دلیل برای حل این مسئله نیاز به همکاری و همراهی مجلس وجود دارد. رئیس سازمان اداری و استخدامی تأکید کرد: تا زمانی که لایحه پیشنهادی در دولت تصویب نشود، بار مالی آن مورد تأیید قرار نگیرد و سازوکارهای قانونی لازم فراهم نشود، امکان اجرایی شدن آن وجود نخواهد داشت.

کارگران اینارگو تراورس همچنان بلاتکلیفند

کارگران اینارگو رابینه فنی راه‌آهن تراورس از اجرای ناقص طرح تبدیل وضعیت استخدامی خود خبر دادند. یکی از این کارگران به ایلنا گفت: موضوع تبدیل وضعیت اینارگران شرکت تراورس از همان ابتدا به صورت ناقص و برخلاف مفاد بخشنامه‌های ابلاغی اجرا شد. پس از گذشت چندین سال و تنها با پیگیری‌های مستمر همکاران و آرای دیوان عدالت اداری، شرکت ناچار به صدور احکام تبدیل وضعیت شد اما تاکنون احکام صادر شده فاقد کم‌مستخمی هستند و این موضوع موجب نگرانی جدی همکاران در باره وضعیت استخدامی، سوابق خدمتی، حقوق قانونی و آینده شغلی آنان شده است.

او با بیان اینکه جای سؤال دارد که چرا پس از این همه تأخیر و پیگیری، هنوز فرایند به صورت کامل و قانونی اجرا نشده و مسئولان مربوطه پاسخگویی این نقص آشکار نیستند، از مدیران و مسئولان ذی‌ربط درخواست کرد که هر چه سریع‌تر درباره علت عدم تخصیص ک زمان فرایند، زمان فرایند این مشکل و وضعیت نهایی احکام صادره شفاف‌سازی کرده و پاسخگو باشند. او گفت: اینارگران و خانواده‌های آنان شایسته‌تر به خورد قانونی، عادلانه و محترمانه هستند و انتظار دارند حقوق مصرح آنان بدون تبعیض و به‌طور کامل اجرا شود.

نسرین هزاره مقدم

«فاطمه» زنی سرپرست خانوار و مستمری‌بگری است که مدت‌هاست، رنج بی‌پولی و نگرانی بابت آینده، مثل یک خوره به جانش افتاده: «حقوق من امسال ۲۳ میلیون تومان شده. بسم دانشجو و بیکار است و گاهی با موتور مسافر کشی می‌کند. من بیمارم و پول داروهای ماهی حدود ۸ میلیون تومان است و با آنچه برایم باقی می‌ماند نمی‌توانم سسر و ته زندگی را جمع کنم».

سال به سال و ماه به ماه اوضاع بدتر شده. فاطمه معتقد است که نگرانی‌های معیشتی در یکی دو سال اخیر تشدید شده و در بهار امسال، به اوج خود رسیده، وقتی که با حقوق ماهانه، چند کیلو گوشت و مرغ هم نمی‌شود خرید. «هن کرایه خانه نمی‌دهم ولی باز هم نگران سسر کردن خانواده هستم. قدرت خرید ما نزدیک به صفر است. بسم هر جا که فکرش را بکنید، دنبال کار گشته‌ام اما بی‌نتیجه. هیچ فرصتی برای استخدام نیست. ما نگران آینده هستیم».

حذف ضروریات زندگی

تورم در ماه‌های اخیر، به مرزهای بی‌سابقه‌ای رسیده، هر چند مرکز آمار ایران به‌رغم گذشت ۱۱ روز از خرداد ماه، هنوز نرخ تورم اردیبهشت را اعلام نکرده اما داده‌های رسمی فروردین ماه، به تنهایی گویای تمام واقعیت است. در فروردین ماه ۱۴۰۵ نرخ تورم سالانه برای خانوارهای کشور به ۵۳.۷ درصد رسیده که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۳.۱ درصد افزایش یافته است. در فروردین، تورم نقطه به نقطه خانوارهای کشور، ۷۲.۵ درصد بوده است. این داده‌ها چیزی جز این نمی‌گویند که ما شاهد یک ابرتورم هستیم.

داده‌های میدانی هم نشان می‌دهد که امسال، سرعت و شتاب تورم بیشتر شده و موج‌های سنگین گرانی پیاپی از راه رسیده است. دو در ماه اخیر، قیمت‌ها از لبنیات و برنج و گوشت گرفته تا شوینده‌ها و دارو، سسر به فلک کشیده و در این بین، زندگی مزدبگیرانی مانند «فاطمه» سقوطی بی‌امان و بی‌سابقه را تجربه کرده است. مردم ناچار دست‌پسته، دست‌به حذف ضروریات زندگی زده‌اند. برای نمونه در روزهای اخیر، «علی احسان ظفری» مدیر عامل اتحادیه تعاونی‌های لبنی با اشاره به اینکه سرانه مصرف لبنیات در ایران یک‌چهارم میانگین جهانی است، گفت: با این دست‌فرمان دولت، قیمت لبنیات با وجود درآمد مردم به زودی به جایی می‌رسد که خرید آن برای بخشی از مردم دیگر توجیهی نخواهد داشت.

پوسته‌های خالی از سیاست‌های حمایتی

اما «مردم» کجای معادلات هستند و حمایت‌های دولت چقدر موثر است؟ «فاطمه» خانم مستمری‌بگری که «دستمزدش برای هزینه‌ی داروها و خریدهای ساده سفره کفاف نمی‌دهد، حمایت‌های دولت از اقسار ضعیف‌تر نزدیک به هیچ توصیف می‌کند: «یارانه ۲۰۰ هزار تومانی، پول یک بسته چیپس و پفک است و کالابرگ یک میلیون تومانی، به زحمت پول دو کیلو برنج است. من ماه قبل، با کالابرگ خودم و بسم فقط چند کیلو برنج خریدم، همین».

گزارش

ارزش یارانه و کالابرگ، فقط ۷ دلار است

شعاری پوپولیستی با عنوان «افزایش مبلغ کالابرگ»

فراموشی وظایف حکمرانی

اما آیا تزییق این میزان پول، در توان دولت هست و آیا این تزییق بدون پشتوانه، برای اقتصاد مفید است؟ «فرامرز توفیقی»، فعال کارگری با بیان اینکه «تا زمانی که نگرش اقتصادی حاکم تغییر نکند، مشکل حل نمی‌شود» می‌گوید: متأسفانه وظایف حکمرانی بالاخص در حیطه معیشت، به رسمیت شناخته نمی‌شود. الان تمام تمرکز دولت‌ها، ارزش ریال را به شدت تضعیف کرده، ارزش یارانه نقدی ۳۰۰ هزار تومان است که با احتساب کالابرگ یک میلیون تومانی، کل حمایت دولت از یک فرد متعلق به طبقه فرودست، به یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان می‌رسد اما یارانه واقعی چقدر است؟

مردم در برزخ بلاتکلیفی رها شده‌اند. امسال فقط ۴ بار جهش قیمت لبنیات و ۴ بار جهش قیمت مرغ داشته‌ایم. یارانه و کالابرگ هم تأثیری در حل مشکلات معیشتی مردم ندارد و شعار افزایش آن، فقط یک شعار پوپولیستی است. به حاشیه رانده شده‌اند.

هر دلار آمریکا ۱۰۶۰ تومان بود بنابراین یارانه ۴۵ هزار تومانی، تقریباً ۴۲ دلار ارزش داشت. آن زمان، یارانه واقعی ۴۲ دلار بود و به همین میزان ارزش داشت.

در نمودار زمان حرکت می‌کنیم و جلوتر می‌آییم. در سال ۱۴۰۵، با گذشت ۱۶ سال از شروع هدفمندسازی، به‌رغم اینکه در این مدت موج‌های پیاپی گرانی و شوک‌درمانی‌های دولت‌ها، ارزش ریال را به شدت تضعیف کرده، ارزش یارانه نقدی ۳۰۰ هزار تومان است که با احتساب کالابرگ یک میلیون تومانی، کل حمایت دولت از یک فرد متعلق به طبقه فرودست، به یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان می‌رسد اما یارانه واقعی چقدر است؟

دوم خرداد ۱۴۰۵، قیمت هر دلار آمریکا ۱۷۰ هزار تومان است و مجموع یارانه و کالابرگ فقط ۷۶ دلار است. در واقع ارزش واقعی کمک‌های یارانه‌ای دولت در عرض ۱۶ سال از ۴۲ دلار به ۷۶ دلار سقوط کرده یعنی ۸۲ درصد ارزش خود را از دست داده است.

با این حساب اگر دولت بخواهد به اندازه سال ۱۳۸۹، از مردم حمایت یارانه‌ای کند، باید به هر نفر چیزی حدود ۷ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان کمک نقدی و غیرنقدی بکند و یارانه و کالابرگ هر نفر باید بیش از ۷ میلیون تومان اعتبار داشته باشد.

در حالی که در چارچوب یک مدل اقتصادی انقباضی، قیمت کالاها اساسی مورد نیاز مردم به شدت صعود کرده، سیاست‌های حمایتی دولت عملاً کار کرد خود را از دست داده است. از «یارانه» و «کالابرگ» فقط پوسته‌ای توخالی باقی مانده و ارزش واقعی این به اصطلاح «سیاست‌های حمایتی» نزدیک به صفر است.

سقوط ارزش یارانه

آذرمه سال ۱۳۸۹ بود که دولت دهم، اجرای هدفمندسازی یارانه‌ها را کلید زد و اولین مرحله یارانه به‌ازای هر نفر ۴۵ هزار تومان به حساب سرپرستان خانوار واریز شد.

برای سنجش قدرت واقعی یارانه، باید به قیمت دلار به عنوان مبنای ارزش‌گذاری اقتصادی رجوع کنیم. در سال ۱۳۸۹، قیمت

ارزش یارانه به زیر ۱۰ دلار رسیده

اما باید گفت تزییق نقدینگی بدون پشتوانه، هرگز راه حل نبوده و نیست. همان سال ۱۳۸۹، آنچه اجرا شد، هدفمندی یارانه‌ها نبود، هدرمندی یارانه‌ها بود

هشدار یک فعال صنفی درباره تغییر احتمالی در مبنای محاسبه مستمری

باقری: حقوق بازنشستگان را بیش از این کاهش ندهید

دارای طرح‌ها و پیشنهادهای جامع و کارشناسی شده‌ای برای پایداری منابع صندوق‌ها و همچنین بهبود وضعیت معیشتی کارگران و بازنشستگان هستند اما متأسفانه در روند تصمیم‌گیری‌های اخیر هیچ‌گونه مشارکتی از سوی شرکای اجتماعی صورت نگرفته و اطلاعاتی از جزئیات این تصمیمات در اختیار آنان قرار نگرفته است.

باقری تصریح کرد: آنچه تاکنون مشاهده شده، برخلاف الزامات قانونی و اصول

سه‌جانبه‌گرایی است. حتی اگر دولت لایحه‌ای را بدون توجه به نظر شرکای اجتماعی به مجلس می‌فرستد، انتظار می‌رود مجلس آن را از دستور کار خارج کند نه اینکه در چنین حوزه حساسی خود نقش لایبی‌کننده‌برای پیشبرد آن را بر عهده بگیرد!

عضو گروه کارگری شورای عالی کار تأکید کرد: در شرایطی که معیشت مردم و جامعه کارگری تحت فشارهای شدید اقتصادی قرار دارد، ورود به چنین مذاکراتی و اظهار نظر درباره تغییر قوانین مرتبط با حقوق و مستمری بازنشستگی کارگران، محل سؤال و ابهام است.

وی ادامه داد: در این دست‌موارد، سازمان تأمین اجتماعی به عنوان یک نهاد بیمه‌گر و مجری قوانین، نباید در فرآیند قانون‌گذاری و تدوین مقررات به این شکل ورود کند. این رویکرد نه تنها با فلسفه وجودی این سازمان همخوانی ندارد، بلکه از منظر حقوقی نیز قابل دفاع نیست و با انتقاد جدی جامعه کارگری مواجه خواهد شد.

این فعال صنفی با اشاره به بی‌اطلاعی شرکای اجتماعی از این موضوع گفت: حتی از نمایندگان گروه کارفرمایی نیز در این باره سؤال کردم و آنها نیز اعلام کردند هیچ اطلاعی از روند تغییرات پیشنهادی ندارند و همچنین در بیانیه‌ای رسمی تأکید کرده‌اند که به عنوان یکی از شرکای اجتماعی، در جریان فرآیند تدوین و بررسی این تغییرات قرار نگرفته‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که تصمیمات یادشده به صورت یک‌جانبه و بدون اخذ نظر ذی‌نفعان اصلی اتخاذ شده و در جلسات محدود و پشت‌درهای بسته مورد بررسی قرار گرفته است. باقری در پایان گفت: نباید فراموش کرد که نرخ تورم طی سال‌های اخیر نوسانات قابل توجهی داشته و قدرت خرید کارگران و بازنشستگان به شدت تحت تأثیر قرار گرفته است. هرگونه تغییر در مبنای محاسبه مستمری، چنانچه بدون لحاظ واقعیت‌های اقتصادی و ضریب تورم انجام شود، در عمل می‌تواند به کاهش محسوس سطح مستمری‌ها و تضعیف بیش از پیش معیشت بازنشستگان منجر شود، موضوعی که تبعات اجتماعی و اقتصادی گسترده‌ای به دنبال خواهد داشت.

تورمی اخیر می‌بیند، گفت: تأخیر در پرداخت حقوق بیمه‌بیکاری نباید به چندماه برسد. نباید با کارگرانی مقروض مواجه باشیم که برای نان شب خود پول قرض کرده‌اند چون ارزش حقوق بیکاری بعد از چندماه تأخیر، کاهش می‌یابد و حتی به نصف می‌رسد. بیات در پایان خاطر نشان کرد: کارگران کشور سال‌هاست ۳۰ درصدی خود را بابت بیمه بیکاری به تأمین اجتماعی پرداخت کرده‌اند. حبس این اموال و عدم پرداخت آن، مصداق تضییع حق الناس است و از نظر قانونی نیز مشکل دارد. هیچ نهادی حق ندارد به مبلغی که سال‌ها از مزد کارگر کسر شده، دست‌درازی کند لذا انتظار می‌رود کارگران بیکار شده هر چه سریع‌تر از موهبت دریافت مقرری بیمه‌بیکاری بر خوردار شوند تا بخشی از ناملایمات و ناراحتی‌های موجود کاهش یابد.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی کشور افزود: برای تمامی ماه‌ها و روزهایی که فرد مشمول مقرری بیمه‌بیکاری ست، باید مقرری به کارگر پرداخت شود ولو اینکه کارگر یک‌ماه پس از آن شاغل شده و به تأمین اجتماعی اعلام اشتغال کرده باشد. سازمان مکلف به پرداخت مقرری همان یک‌ماه است و این پرداخت، از جمله مطالبات قانونی کارگر است. او با اشاره به زبانی که کارگر بیکار شده از تأخیر در پرداخت مقرری بیکاری در شرایط